

2) *Forslag til Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere m. fl. under Krigsministeriet, samt*

3) *Forslag til Lov om nogle forandrede Bestemmelser for Helsingørs og Dragør Lodserier,*

i den Skikkelse, hvori disse ere blevne vedtagne i Folketinget, med Anmodning om, at de maa blive forelagte for Landstinget. Forelæggelsen sker herved. Eksemplarer af Lovforslagene ville blive omdelte.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Folketingets Formand endvidere, at Folketinget i Dag har vedtaget:

Forslag til Beslutning vedrørende Genopførelsen af Christiansborg Slot.

Eksemplarer af dette Forslag ville ogsaa blive omdelte til Tingets Medlemmer.

Med Hensyn til denne Sag henviser jeg til mine Bemærkninger i Mødet den 15. November f. A., i hvilket Møde Forslaget anmeldtes, hvorhos jeg da nævnte nogle Aktstykker, der fulgte med Sagen. Jeg bemærkede da, at det var efter Aftale med Folketingets Formand, at denne Sag først behandlede i Folketinget. Efter at vi nu have modtaget Forslaget fra Folketinget, paaligger det mig at stille Forslag til denne Sags Behandling her i Tinget. Dette mit Forslag vil gaa ud paa, at Sagen underkastes 2 Behandlinger, og vil komme til Afgørelse i Tingets Møde i Morgen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1906 til 31. Marts 1907.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1042 ft., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Behandling under et.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det er ikke mange Bemærkninger, jeg har at fremsætte ved denne anden Behandling af Forslag til Finansloven.

Saaledes som anført i Begyndelsen af Betænkningen er den virkelige Indtægts-

fremgang i Sammenligning med i Fjor omtrent 2,4 Mill. Kr., medens Udgiftsforhøjelsen er ca. 4,5 Millioner, saaledes at Udgifterne ere stegne med over 2 Millioner mere end Indtægterne, i Sammenligning med i Fjor. Jeg vil gerne benytte Øjeblikket til at sige, at dersom man vil sammenligne Finansloven for 1896—97 med dette foreliggende Finanslovsforslag, imellem hvilke der altsaa netop er 10 Aar, vil man, naar man bortser fra § 9 — den Paragraf, der indeholder Indtægter, der fremkomme ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld, og som altsaa maa fradrages — se, at Indtægterne ere stegne i disse 10 Aar fra 58,568,000 Kr. til 81,119,000 Kr. altsaa i 10 Aar en Stigning af 22½ Mill. Kr. eller omtrent 40 pCt. af de daværende Indtægter. Der er uden Tvivl ikke nogen anden 10aarig Periode her i Landet, i hvilken der har været en saa overordentlig Fremgang i Indtægter. Men trods denne meget betydelige Indtægtsstigning har Forbruget været saa stærkt, at i det samme Tidsrum har man ikke blot brugt de ordinære Indtægter, jeg nu har nævnt, men endogsaa i 1901 optaget et Laan paa omtrent 30 Mill. Kr. Dette er en Illustration af, hvad man bruger, hvad Staten bruger i dette Land. Nu komme jo Indtægterne ikke som Manna fra Himlen, men kun derigennem, at det er Borgerne, der maa betale dem paa den ene eller den anden Maade, og det have vi ganske vist ogsaa faaet at føle. Jeg nævner dette for at accentuere, at jeg tror, det er fuldkommen rigtigt, naar det er udhævet i Betænkningen, at man maa være meget forsigtig med at paalægge Statskassen ny og store Byrder. Vi tør sikkert ikke gaa ud fra eller rimeligvis ikke gaa ud fra, at det næste Tiaar vil bringe en saa betydelig Stigning i Indtægterne.

Udvalget har, som det vil ses af Betænkningen, ikke fundet Anledning til at stille Ændringsforslag, men jeg skal helle Opmærksomheden paa, hvad Flertallet bemærker angaaende Udenrigsministeriets Budget § 17 D. 8., om Bidraget til det internationale Fredsbureau i Bern. Det er virkelig snart trivielt at tale om dette, men saaledes som den Sag er kommen til at foreligge for os, har det ikke været muligt for Udvalgets Flertal at undgaa at gøre nogle Bemærkninger. I Betænkningen fra i Fjor udtaltes det udtrykkeligt, at man kun gik ind paa at bevilge disse 500 Kr. en Gang for alle. Det staaar der udtrykkeligt, baade Ordet „kun“ og